

Hejmdal - Hans Liv og Levned

»Det er en stormfuld Aften i Begyndelsen af Efteraaret Anno 1865. Der er Travlhed hos Bager Skjødt i Ribe, Storken er arriveret med en lille køn Dreng, som efter at have overstaaet diverse af de værste Børnesygdomme viser sig at være af yderst kraftig og levedygtig Konstitution. I Hjemmedaaben, der foretages af den vordende Sognepræst til Trinitatis Kirke i København, Sønderjyden P.N. Petersen og H.K. Winding, faar han efter Forslag af N.Andersen Navnet Hejmdal, opkaldt efter Asernes Grænsevogter mod Jætterne - en Hentydning til Ribes Beliggenhed efter sidste sørgelige Krig.

Som Faddere indskrives i en til Formueomstændighederne passende Protokol C.J. Moe, O.F. Moe, H.V. Rosenstand, E.L. Oksen, S.H.Th. Sørensens og H.L. Engberg, og disse 9 paatager sig med alvorligt Sind Ansvaret for Barnets rette Opdragelse og slutter sig sammen i den Forening, som nu gennem 50 år er fortsat af Ribe Katedralskoles bedste Ungdom«. (Fra »Hejmdal gennem et halvt Aarhundrede« skrevet i 1915 af Knud Th. Fogh, i anledning af Heimdals 50 års dag)

Den 14. oktober 1865 underskrives Heimdals love. Foreningens formål var, at virke dannende og belærende på medlemmerne, navnlig at befordre oratorisk talent og vække æstetisk sans. Hver lørdag aften afholdtes »Heimdalsmøder«, hvor der af årets præsident blev afgivet beretning om sidste møde. Derefter læste Lurredakteuren højt af »Luren«, et satirisk skrift hvortil alle Heimdals medlemmer skulle bidrage med et indlæg hver gang. De formastelige syndere der grundet mangel på enten tid, lyst eller talent ikke gjorde dette, skulle som bøde betale den fyrstelige sum af 4 skilling. Lurens indhold var primært lærerhelt og digte, begge dele forøvrigt ofte af en meget høj kvalitet. Efter endt højtlæsning blev ordet overdraget en

udefrakommende foredragsholder, eller en, til det så nådesløse hverv, specielt udpeget heimdalister. Efter foredraget diskuterede man forskellige emner indtil klokken ti, hvor pedellen kom og smed dem ud. Til slut gik selskabet i samlet trop ned til Hvide Bro for at afsynge Hanegal (i en af vore nyere kilder, ca. 1965, står der at man på det tidspunkt havde en tendens til at forveksle Hvide Bro med Weiss' Stue).

Oprindeligt varede en Heimdalsæson fra efter sommerferien og frem til jul. Årets afslutning fejredes med et gevaldigt sold. Det følgende er citater, hentet fra gamle heimdalisters erindringer: »Først ved soldet lives man lidt op; det holdes for en gangs skyld i gymnastiksalen som Okholm bemærker, - måske af frygt for, at vi i vor lystighed skulle hakke Sofokles og de andre gamle kanutter i syngesalen til plukfisk - Pedellen har sikkert gjort ret i sin bestemmelse af lokalet, thi hvad der sker samme aften kan ingen erindre; kun eet ved man, punchen har dræbende virkning, nogle går derfra, andre bæres!«

I jubilæumsåret 1965 afholdtes en stor højtidelighed til ære for Hejmdal, adskillige gamle heimdalister var til stede, blandt disse bør fremhæves forfatteren Bukdahl. Og som et lille kuriosum skal det også nævnes, at (som der stod i Vestkysten) »den unge cand.mag. Funder stod for en del af underholdningen«.

I 1970'erne tog det kulturelle af i styrke og festernes antal tog til. Kilk (Konkurrence for Interesserede Lyrikere og Komponister) overtoges fra Mercurius da bladet en overgang havde lidt knas med økonomien.

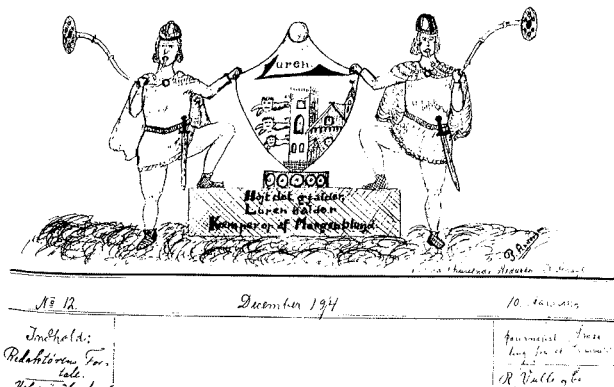
Nu i 1990 bliver kun tre af de gamle traditioner holdt i hævd: Hanegal, titlerne og det årlige sold. Det sidstnævnte har dog i disse så erhvervslivsorienterede tider skiftet navn til det lidt pænere »jule-

frokost«. Hanegal synges ikke længere til møderne, men dog efter generalforsamlingen og til morgensang om morgenen før en fest. Titlerne har næsten helt mistet deres gamle indhold, alle laver det samme, dog er der to undtagelser - kassereren og lurredakteuren.

Til slut vil vi slå nogle småting fast. Heimdal er ikke hvad den har været *men* den har absolut ikke mistet sin betydning, den er blot gledet fra at være formidler af højånd til at være formidler af social

omgang (hvor mange kærestepar kan ikke takke Heimdal for deres forening??). Det er stadig spændende at være heimdalist bare på en anden måde. Af en forening så gammel som Heimdal kan man ikke forvente en holden sig evigt ung, og det er også kun godt det samme.

Denne artikel være dediceret til Heimdals medlemmer udi al fremtid. Ribe A.D. 1990. Medl. u. portef. Lotte Kæstel og lurredakteur Janus Helmin Welling.

RIBE '90

KATEDRAISKOLE

LITTERIS ET ARTIBUS

